

16
373.14
(094.5) 20

А ЗАКОНА

и судском и администра-
тивном праксом

ГОЈКО НИКЕТИЋ

Св. 215.

УРЕДБА

О СУДСКИМ ОСТАВАМА (ДЕПОЗИТИМА), О ИЗДАВАЊУ
НОВАЦА И НОВЧАНИХ ВРЕДНОСТИ И О ПОСТУПКУ С
ВРЕДНОСНИМ ПОШИЉКАМА УПУЋЕНИМ СУДОВИМА.

КОМИТЕТ ЗА ЗАКОНОДАВСТВО
И ЗАКОНОПРАВНО ПРАКСО

~~Ј 620~~

КЊИЖАРНИЦА
И БИБЛИОТЕКА

Ј-20

ОГРАД

ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА

1 КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1.

1933

215. Св.

ЗБИРКА ЗАКОНА

протумачених судском и администра-
тивном праксом

Издаје Др. ГОЈКО НИКЕТИЋ

Св. 215.

УРЕДБА

О СУДСКИМ ОСТАВАМА (ДЕПОЗИТИМА), О ИЗДАВАЊУ
НОВАЦА И НОВЧАНИХ ВРЕДНОСТИ И О ПОСТУПКУ С
ВРЕДНОСИМ ПОШИЉКАМА УПУЋЕНИМ СУДОВИМА.

Уведен у нови инвентар бр. 2449-13

Београд.

Набављено у
за библиотеке

КОМИТЕТ ЗА ЗАКОНОДАВСТВО
И ЗГРАДЊУ НАРОДНЕ ВЛАСТ

бр. књиге

БИБЛИОТЕКА

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1 КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1.

1933

САДРЖАЈ

Страна

I Опште одредбе	
Предмети судске оставе (§ 1)	7
Места за судску оставу у ужем смислу (§ 2)	12
Полагање код Државне хипотекарне банке (§ 3)	13
Полагање код депозитног места и непосредно полагање (§ 4 и 5)	17
Начин полагања судске оставе (§ 6)	21
Примање готовог новца на новчану књигу (§ 7)	22
II Посебни прописи о полагању	
Полагање на чековни рачун (§ 8)	23
Полагање путем поштанске упутнице или чековне упутнице (§ 9—11)	24
Подизање пошиљки на пошти (§ 12)	27
Достављање пошиљки од стране поште (§ 13)	28
Лично полагање	
а) Код Државне хипотекарне банке (§ 14—17)	28
б) Код новчане књиге (§ 18)	30
Поступање са предметима од вредности нађених у писмима или пакетима, који стижу суду без ознаке вредности (§ 19)	30
Процењивање (§ 20)	31

Jur. br,
38863

Посебни прописи о процењивању приликом полагања од стране судских и засланика (извршних органа) (§ 21) —	32
Трошкови процењивања (§ 22) —	32
Налог за пријем (за чување). Извештај о остави. (§ 23 и 24) —	33
III Забележбе (§ 25—27) —	35
IV Издавање	
Издавање из новчане књиге (§ 28)	37
Издавање од стране депозитног места. Налог за издавање (§ 29—30) —	38
Назначење овлашћеника за примање (§ 31) —	40
Назначење предмета издавања (§ 32)	41
Начин издавања (§ 33) —	41
Издавање готовог новца (§ 34) —	42
Издавање папира од вредности и страног новца (§ 35) —	43
Издавање драгоцености (§ 36) —	44
Лично издавање (подизање) (§ 37 и 38) —	45
Извештаји депозитног места (§ 39)	48
Сметње издавању (§ 40) —	48
Пошиљај остава поштом (§ 41) —	49
Одређивање вредности (§ 42) —	49
V Руковање оставама	
Послови руковања (§ 43) —	50
Књижење (§ 44) —	51
Вршење послова руковања (§ 45 и 46) —	52
Судски налози за вршење послова руковања (§ 47) —	54
VI Прописи да се обезбеди правилно поступање с оставама.	
Депозитни дневник и депозитни партијалник (§ 48) —	54

Преглед руковања са оставама (§ 49) —	59
VII Посебни прописи за случај да је једна пореска управа депозитно место за више судова (§ 50) —	60
VIII Депозитна такса (§ 51) —	60
IX Предмети који служе за доказ (§ 52) —	64
X Прелазна и завршна наређења (§ 53—57) —	65
Обрасци —	68

УРЕДБА

Бр. 49901 — У — 165 од 17 маја, 1933 год.

о судским оставама (депозитима), о издавању новца и новчаних вредности и о поступку с вредносним пошиљкама упућеним судовима.

На основу § 49 Уводног Закона за Законик о судском поступку у грађанским парницама од 9 јула 1930 год. а у сагласности са Министром финансија, Министром саобраћаја и Министром трговине и индустрије, прописује се Уредба о судским оставама (депозитима), о издавању новца и новчаних вредности и о поступку с вредносним пошиљкама упућеним судовима (Со).

I. Опште одредбе

Предмети судске оставе

§ 1. — (1) У судску оставу (полагање самом суду или депозитном месту — судска остава у ужем смислу — према прописима Грађанског законика, Трговачког законика, § 41 Мз., §§ 42, 120, 122, 160 Вп., §§ 214 став 1, 268, 333 бр. 1 Ип.) могу се предавати:

1) наш и страни новац;
 2) папири од вредности, уложне књижице штедионица и остале уложне књижице, друге исправе, које се могу уновчити (н. пр. полице осигурања) или за које се може добити новчана вредност (н. пр. складишне заложице, заложнице);

3) драгуљи и друге вредности.

(²) Ствари, које нису подесне за судску оставу, могу се узети на судско чување предајом чувару којег одреди суд у смислу прописа Грађанског законика односно § 214 Закона о извршењу и обезбеђењу.

(³) Судска остава у ширем смислу обухвата полагање суду (судску оставу у у ужем смислу — § 2) и предају чувару којег одреди суд.

По другој алинеји § 49 уводног Закона за Законик о судском поступку у грађанским парницама од 9 јула, 1930 год.: „Министар правде овлашћује се да изда судски пословник као и све уредбе и Правилнике потребне за извршење овог Закона и Законика о поступку судском у грађанским парницама и то у колико засецају у надлежност других министарстава, у споразуму са надлежним Министарствима“.

Како се ни у Уводном законнику од 9 јула, 1930 год., ни у Законнику о поступку судском у грађанским парницама нигде не помињу судске оставе, — то би врло спорно било, да ли је Министар правде имао законско овлашћење за прописивање Уредбе о судским оставама. Ово утолико пре, што је сама институција судске оставе институција материјалног права, што се довољно јасно види и из алинеје прве § 1 саме Уредбе.

Ово је питање за територију бивше Краљевине Србије важно са следећег. У моменту доношења Уредбе о судским оставама за ту територију важили су: 1) Уредба В. № 1743—1847 год., — 2) Законодавно објашњење В. № 782—1849 год., — 3) Законодавно објашњење В. № 155—1852 год. и — 4) Законодавна правила (тач. 6) В. № 25 — 1858 год. — Сама терминологија не треба да буни, пошто су сви ови прописи и материјално и формално закони, јер су донети у сагласности законодавних фактора ондашњег Устава. — Како по другој алинеји § 57 Уредбе о судским оставама, престају важити сви ранији прописи који уређују предмете ове Уредбе а који су јој противни, — то би било спорно, да ли би дотичне одредбе поменутих закона, важећих на територији бивше Краљевине Србије, престале да важе, баш и да је Министар правде имао овлашћење за доношење Уредбу о судским оставама, — а у толико ће се пре поставити то питање, кад је спорно и само ово овлашћење.

По § 895 Грађ. зак.: „Не зна ли се поверилац, или га на месту нема, или он неће дуг да прими, онда дужник нека положи дуг у судске руке, па ће се ослободити дуга. Ако је ствар таква, да се не може у судске руке предати, онда суд наредбу нека учини, како да се ствар причува“.

По § 41 Меничног закона: „Ако се меница не поднесе на исплату у року који је означен у § 37, сваки дужник је овлашћен да меничну своту положи суду места плаћања на трошак и опасност имаоца“.

Према Уредби о судском пословнику Вп. је скраћеница за Закон о судском ванпарничном поступку. Цитирање прописа овога Закона пре него што је прошао кроз законодавну процедуру и утврђивање у напред и цифара његових параграфа, може да изазове непотребну забуну.

Закон о извршењу и обезбеђењу:

§ 214. — (1) Заплењени новац, драгоцености и папире од вредности предаће извршним орган, у колико није правилником о дужностима извршних органа (§ 33) што друго наређено, суду, а остале ствари чувару, ако ово последње предложи тражилац извршења. Овај предлог може се спојити са предлогом за дозволу пленидбе. Ако тражилац извршења то није предложио, извршни орган оставиће заплењене ствари код дужника, пошто је на њима видно означено да су заплењене.

(2) Ако ствари треба предати чувару, суд ће га одредити. Али суд може овластити и извршни орган да он постави чувара; то чување бива на опасност тражиоца извршења. Тражилац извршења сносиће привремено трошак око чувања. Ако има више тражилаца извршења сносиће они тај трошак сразмерно својим тражбинама. Ако извршеник на то пристане, може бити чувар сам тражилац извршења, а ако их има више, један од њих. У пленидбеном записнику забележиће се уз означавање чувара и то, да је чување наређено.

(3) Ако је чувар одређен без споразума са извршеником и тражиоцем извршења, мора их суд обавестити, ко је постављен за чувара. И један и други може, наводећи за то разлоге, у

свако доба извршноме суду предложити да се постави друго лице за чувара.

§ 268. — (1) Ако осим тражиоца извршења још и друга лица ставе какав захтев на тражбину, пренесену било ради наплаћивања било у место исплате, онда може извршеников дужник у корист свих тих лица положити извршноме суду доспели износ тога дуга. Но извршеников дужник мора то учинити, ако то тражи веровник, на којег је тражбина у целини или делимично пренесена. О таквом тражењу одлучиће извршни суд, пошто преслуша извршениковог дужника.

(2) Ако је против извршениковог дужника поведена парница ради наплате тражбине, може он пошто је код извршног суда положио доспели износ тога дуга предложити код парничног суда да се ослободи тужбе.

§ 333. — Сретства обезбеђења, која суд може дозволити према сврси, коју треба у сваком поједином случају постићи, јесу нарочито: 1) чување покретних телесних ствари (§ 214), које се налазе код противника предлагача, а на које је управљен захтев предлагача за изручење или давање...

Што се папира од вредности тиче, кад су они предмет судске оставе, није јасно, да ли то могу бити само домаћи или и страни папири од вредности.

Нарочито би било важно питање, да ли могу бити предмет судске оставе сви домаћи папири од вредности без разлике. На пр. код извесних државних зајмова прави се разлика између обвезница (тачно индивидуалисаних) које су пласиране у земљи и оних које су пласи-

ране у иностранству, па је чак и уношење ових последњих везако за нарочиту дозволу. — Спорно би сада било, да ли ови последњи папири од вредности, унешени без дозволе, могу бити предмет (драговољне) судске оставе? — Исто тако на пр., да ли могу бити предмет судске оставе полице осигуравајућих друштава, која немају дозволу за рад у земљи итд.

Места за судску оставу у ужем смислу

§ 2. — (1) Судска остава у ужем смислу врши се:

- 1) код пореске управе;
- 2) код водиоца новчане књиге, непосредно или преко поштанског чековног рачуна суда;
- 3) код Државне хипотекарне банке, према прописима који о томе постоје (§ 3).

(2) Код пореске управе не може странка непосредно предавати оставе. Остара, која је одређена за чување код пореске управе, мора се положити код суда, који ће је послати пореској управи (чл. 52 Правилника за рад отсека рачуноводства финансијских дирекција).

(3) Гдегод се у овој Уредби говори о Државној хипотекарној банци подразумевају се под тим и њене Главне филијале и Агенције.

(4) Места споменута под бројем 1 и 3 зову се депозитна места, а вршење оставе код водиоца новчане књиге, непосредно или преко поштанског чековног рачуна суда (став 1 број 2), зове се непосредно полагање.

(5) Суд, за који је извршена остава (депозит), искључиво је овлашћен располагати са оставом и зове се депозитни суд. Депозитна места у погледу остава подређена су депозитном суду и морају извршавати његове наредбе.

У тачци другој алиније прве мисли се на судску новчану књигу.

Полагање код Државне хипотекарне банке

§ 3. — (1) За полагање новца код Државне хипотекарне банке важе прописи Закона о уређењу праве фондова (Државне хипотекарне банке) од 8 јула 1898 год. са изменама и допунама од 21 фебруара 1906 год., од 14 јуна 1910 год., од 30 марта 1922 год. (Службене новине бр. 87—XIV), и од 14 марта 1924 год. (Службене новине број 78—XV). Шта се има полагати код Државне хипотекарне банке прописује чл. 5 и 40 Закона од 30 марта 1922 год. о изменама и допунама Закона о уређењу Управе фондова и тачка IV члана 117з Закона о изменама и допунама у Закону о изменама и допунама у Закону о уређењу Управе фондова од 30 марта 1922 год. од 14 марта 1924 год. (Службене новине бр. 78—XV) као и став 2 § 45 Финансијског закона за 1932/33 год. од 25 марта 1932 год. (Службене новине број 70—XXIX).

(2) Код државне хипотекарне банке полага се готов новац по пушпним масама и ма-

сама других стараника уопште у свим износима без обзира на њихову величину.

(³) По масама стараника и другим депозитима, обрачунаваће се камата саобразно одредбама Правилника Државне хипотекарне банке који за то важе.

Закон о уређењу (Управе Фондова) Државне хипотекарне банке Краљевине Југославије од 8 јула, 1898 год., са изменама и допунама од 21 фебруара, 1906 год., — 14 јуна, 1910 год., — 30 марта, 1922 год., — и 14 марта, 1924 год.:

Чл. 5. — Државна хипотекарна банка овлашћена је да може радити ове послове:

1) да рукује свима државним и другим јавним фондовима, као и пупилним и депозитним капиталима;

2) да рукује општинским, среским, бановинским капиталима, који јој се предају на руковање, а тако исто и свима капиталима и новцима црквеним, манастирским и других корпорација, који се купе у прирезима а не употребе се у року од шест месеци на оно чему су намењени... —

Чл. 40. — Сви државни фондови, а тако исто и капитали бановински, срески и општински у колико нису депоновани у самсуправним штедионицама, капитали црквени и манастирски и других установа под непосредним државним надзором и њихови новци који се купе у прирезима, а не употребе се у року од шест месеци на оно чему су намењени; сви депозити код судова, полицијских власти и свију осталих државних надлештава; као и новци пупилних и стецишних маса морају се давати на руковање Државној хипотекарној банци, ако корист пупиле

не захтева да се пупилни новац изда под већи интерес по Закону о старатељству.

Сви ови капитали и фондови могу се уложити и у државне обвезнице и у хартије којима се по закону даје то право, а пупилни новац и у штедне заводе којима закон признаје пупиларну сигурност али само до највише двадесет хиљада динара од једне пупилне масе.

Чл. 117. ж. — Заводи и установе у новим областима, који су до доношења овога Закона примали на улоге и чување новаца о којем је реч у чл. 5 тач. 1 и 2 овога Закона, дужни су у року од најдаље десет година положити овај новац Државној хипотекарној банци. Нове улоге овога новца поменути заводи могу примити још у рок уод пет година, од тада се сав новац по чл. 5 тач. 1 и 2 мора слати Државној хипотекарној банци.

Али заводи и установе у области Далмације који су до доношења овога Закона примали на улоге и чување новаца о коме је реч у чл. 5 тач. 1 и 2 овога Закона, дужни су у року од шест месеци од дана промулговања овога закона положити сав тај новац Државној хипотекарној банци, као што ће се и нови улози, овога новца у будуће одмах полагати на приклад и чување Државној хипотекарној банци.

Чл. 117. з. — Државне, самоуправне и друге власти, које на основу чл. 5 тач. 1 и 2 а у вези чл. 40 Закона о уређењу државне хипотекарне банке обавезно улажу своје капитале и фондове као и пупилне и депозитне новце код Државне хипотекарне банке, или по својој дужности примају и полагају новац за

рачун Државне хипотекарне банке морају овај примљени новац слати одмах и непосредно државној хипотекарној банци или га предати најближој месној филијали или агенцији, или за рачун Државне хипотекарне банке полагати филијалама Народне банке или поштанским штедионицама. Одговорни рачунопологачи ако у року од пет дана најдуже не положи ове суме, дужни су полагати банци 12% камате на не-предате суме, од дана приејма новца па до дана предаје, као и биће одговорни кривично за дело послуге новца из § 319 у в. 321 крив. зак.

Рокови из напред цитираног чл. 117 ж рачунају се од 4 априла, 1924 год., пошто су измене и допуне од 14 марта, 1924 год. публиковане у Бр. XV—79 Службених новина од 4 априла, 1924 год.

Цитат став 2 § 42 Фин. закона за 1932—33 годину погрешан је; треба став 2 тач. 5 § 42 Фин. Закона за 1932—33 год.

Финансијски закон за 1932—33 годину од 25 марта, 1932 год.:

§ 45. — Овлашћује се Министар трговине и индустрије:

5) да у споразуму са Министром финансија може продужити крајњи рок од 10 година из чл. 117 ж Закона о уређењу државне хипотекарне банке а најдаље за три године до 1 априла, 1935 год. Ово се продужење може узети за услове које ће одредити Министар трговине и индустрије.

Од дана стапања на снагу овог закона сва сретства поменута у чл. 5 тач. 1 и 2 и чл. 40 Закона о уређењу државне хипотекарне банке, имају се предавати једино Државној хипо-

текарној банци и њеним филијалама. Државне и самоуправне органе који се огреше о ову одредбу поред редовне дисциплинске одговорности казниће Министар трговине и индустрије још новчаном казном до 10.000.— динара. Ово је решење извршно.

Чл. 117 з Закона о изменама и допунама од 14 марта, 1924 год. (Службене новине Бр. 78—XV) нема IV тачке, те је према томе цитат нетачан.

Полагање код депозитног места и непосредно полагање

§ 4. — ⁽¹⁾ За полагање код депозитног места или непосредно суду вреде ова начела:

а) Готов новац (у законској монети, која је у оптицају), који ће се вероватно за дуже време чувати (§ 223 став 7 Сп.), а нарочито новац страчака, јемчевине (§§ 116, 117 Ип.) и куповнине добивене на принудним дражбама (принудним јавним продајама) непокретне имовине, које према прописима Закона о извршењу и обезбеђењу (§ 63 Ип.) треба дати на приплод (уложити на камате), положиће се код Државне хипотекарне банке;

б) ствари које ће се вероватно дуже времена чувати (§ 225 Сп.), а нарочито оне које се по прописима Грађанског законика дугују, а не могу се предати веровнику јер је непознат, отсутан, или се са понуђеним не задовољава, или које се не могу предати због других

важних разлога, као и ствари странака, полагају се код пореске управе (§ 2 став 2).

Папири од вредности, које на основу судске одлуке чува пореска управа, винкулираће се за искључиво располагање депозитног суда. Наредбе у погледу тих остава издаје само депозитни суд.

Депозитни суд врши у погледу тих остава послове руковања (§§ 43 и след.). Износе наплаћене од доспелих купона и вучених или отказаних папира од вредности суд ће завести као приход масе у депозитни дневник и у партијалник односне масе (§ 48), а пристојбе и трошкове у расход. Поменуте износе суд ће одмах послати Државној хипотекарној банци за рачун масе, којој припадају, а ако код Државне хипотекарне банке рачун (партија) за дотичну масу не постоји, суд ће јој издати налог, да такав рачун (партију) отвори (§ 46 став 6).

Продају заплених папира од вредности, који се чувају код пореске управе, проводиће извршни суд (§ 408 Сп.). Са реализованим износима поступаће се према наређењу у предњем ставу.

в) Готов новац (у законској монети, која је у оптицају), који ће се вероватно само кратко време чувати (§ 232 став 7 Сп.), н.пр. износи обезбеђења по §§ 42 и 339 Ип., заплени новца (§ 214 став 1 Ип.), предујмови за процењивање непокретне имовине, предујмови по §§ 318, 336, 342 Ип., §§ 424, 428, 461 Грпп. итд., положиће се на новчану књигу (на чековни рачун суда), ако не прелазе износ од 500 динара, иначе код Државне хипотекарне банке.

г) Ствари, које се имају чувати у суду вероватно само краће време тј. највише до 10 дана (§ 226 Сп.), н. пр. папири од вредности и драгоцености (§§ 214 став 1, 256 Ип.), итд., положиће се на новчану књигу, ако не прелазе вредност од 500 динара, иначе ће их суд послати на чување пореској управи.

Са износима обезбеђења парничних трошкова по § 161 Грпп., са јемчевинама по §§ 131, 418 и 462 Кп., и по § 14 Зик. поступиће се по прописима под а) односно под в).

д) Износи, на које се примењују прописи о наплаћивању пристојби, новчаних казни и накнада (§§ 209 и след. Сп.) као што су новчане казне, пристојбе сведока, трошкови кривичног поступка итд., полагаће се искључиво код водиоца новчане књиге (односно на чековни рачун суда).

ђ) Исправе које се према § 1 не предају у судску оставу, нарочито папира који служе као легитимација лицима у службеном односу, кад буду положени суду услед тога што се не могу предати веровнику са разлога наведених под б), чуваће се у спису; а ако је потребно чуваће се на начин предвиђен у § 169 Сп.

(²) Појам ствари обухвата све оно што је поменуто у § 226 став 1 Сп.

§ 5. — (1) Странке ће се упућивати, да полагање изврше на правом месту. У ту своју доставиће им се потребне чековне уплатнице (§ 216 Сп.). Истовремено ће депозитни суд упутити односном депозитном месту пис-

мени налог за пријем (за чување) остава (§ 23).

(²) Ако се у новчану књигу заведе остава, која се има чувати код којег депозитног места, суд ће одмах дати налог (§ 23) за њену предају односно депозитном месту (за њен принос са чековног рачуна суда на чековни рачун Државне хипотекарне банке — вирман). Ако је код депозитног места на чувању или се код њега изврши остава, која спада у новчану књигу, депозитни суд наредиће предају остава новчаној књизи. Али се износи који су положени код Државне хипотекарне банке неће овој одузети и предати новчаној књизи само зато што не достижу вредносну суму одређену у § 4 сл. в.

(³) У судској згради треба на видном месту, по потреби на више места, истаћи (прибити) обзнану, где се одређени готов новац и ствари одређене за чување у депозиту (§ 4) имају положити; напосе ће се споменути шта се има предавати водиоцу новчане књиге непосредно или преко чековног рачуна суда, а шта се има полагати код Државне хипотекарне банке и у којој се соби добијају потребне чековне уплатнице. Даље ће се навести у којем се времену у суду примају остава, као и то, да се уплате и друге остава на новчану књигу имају вршити једино за руке одређеног званичног лица (водиоца новчане књиге — § 100 став 5 Сп.), чије ће се породично и рођено име, као и број његове собе, изрично навести.

Начин полагања судске остава

§ 6. — (¹) Полагање судске остава, било да се она има чувати код којег депозитног места, било непосредно код суда, врши се на следећи начин:

1) уплатом готовог новца уплатницом на чековни рачун суда или Државне хипотекарне банке или вирманом са чековног рачуна полагача на чековни рачун тих места;

2) поштанском упутницом или чековном упутницом за исплату у готову (§ 9 и 10);

3) вредносном пошиљком (вредносно писмо, пакет са ознаком вредности, §§ 11 до 13);

4) предајом предмета, (готовог новца и ствари) водиоцу новчане књиге (§ 4 став 1 сл. в) и г), а изузетно (на пр. код јамчевине у извршном поступку) судији (лично полагање §§ 14 до 17). Остава предата судији мора се што пре доставити депозитном месту односно водиоцу новчане књиге.

(²) Државни папири од вредности и папири новчаних завода и других установа предаваће се (односно послаће се поштом — § 50) у омоту отворено, по списку у дуплику, који потписује старешина дотичног суда, да би и пореске управе водиле евиденцију о доспелости наплате купона, амортизованих обвезница и згодитака. У списку треба назначити: серије и бројеве папира од вредности као и бројеве њихових купона.

(3) У случајевима поменутих у ставу 2 подаци наведени у првом ставу написаће се на уплатници односно на упутници.

(4) Кад је суду потребно још које саопштење о разлогу и сврси оставе јавиће се то суду поднеском, који се може предати Државној хипотекарној банци, да ова напише на поднеску податке о књижењу.

(5) Кад судско наређење зависи од полагања у одређеном року, суд, ако му се у року не поднесе поштанска прописно издата признаница (оверена печатом и потписом чиновника) или други доказ (код личне предаје) о извршеној уплати, може сматрати да полагање није учињено, а мора то сматрати, ако друго лице пропуштањем рока одређеног за полагање стиче какво право као на пример у случају § 318 Ип. став 2.

Полањање путем поштанске упутнице или чековне упутнице

§ 9. — (1) Кад се полагање врши поштанском упутницом ставиће се подаци наведени у § 8 став 1 на полеђини купона поштанске упутнице. Остава ће се сматрати извршеном и пре него што стигне поштанска упутница, ако се суду поднесе поштанска пријемница. Прописи § 8 став 3 и 4 сходно се примењују и овде.

(2) Правило је да се промет врши без готовог новца. Стога и поступак означен у предњем ставу треба да буде правило, уколико прилике не захтевају што друго.

(3) Кад се износ, који се има положити, дозначи из којег чековног рачуна за исплату у готовом новцу, странке ће код појединачног чека написати на купону чековне упутнице пословни број списка, на који се односи исплата, и евентуално још и оно, из чега ће суд односно Државна хипотекарна банка моћи разабрати којој је сврси полагање намењено. Кад се дознака за исплату у готовом новцу врши са скупним чеком, странка ће податке, о којима је реч у § 8 став 1, написати на купону чековне упутнице односно на делу чековне упутнице одређеном за саопштења.

§ 10. — (1) Судски службеник, који подиже пошту, односно поштански достављач, предаће поштанске упутнице, које долазе суду, водиоцу новчане књиге. Овај ће, на основу података на купону, извидети, да ли се према прописима § 4 дозначени износ има упутити Државној хипотекарној банци или га има примити суд. Према једном и другом случају поступаће се на следећи начин:

а) Кад се дозначени износ има упутити Државној хипотекарној банци, старешина суда или водацац новчане књиге поступиће по § 199 став 7 Сп.

б) Кад дозначени износ има примити суд, старешина суда или водацац новчане књиге испуниће у случају § 7 став 1 сл. а) на поштанској упутници признаницу, удариће судски печат, и затим ће примити односно наредити да се подигне износ; иначе поступиће се, кад се ради о поштанској упутници, она-

ко, како је напред прописано под сл. а), с том разликом што ће се сачинити уплатница чековног рачуна суда, а кад се буде радило о чековној упутници снабдеће се упутница белешком „За књижење на чековни рачун бр. . . . Среског (Окружног) суда у”, судским печатом и потписом, па вратити пошти.

(²) Кад се подиже износ преко 5000 динара, било по једној пошиљци било по више шиљки, чији се износи заједно подижу, или кад судски службеник, који подиже пошту, има такав износ уплатити на чековни рачун, треба одредити за то два судска службеника, од којих један мора бити чиновник (§§ 199 став 12 и 200 став 2 Сп.).

(³) У оба случаја, наведена у првом ставу под сл. а), депозитни суд ће истовремено упутити Државној хипотекарној банци писмени налог за пријем (за чување) остазе (§ 23).

(⁴) У случајевима става 1 сл. а) има се износ одмах завести у депозитни дневник, а у случајевима става 1 сл. б) у новчану књигу.

§ 11. — (¹) Са вредносним (аманетним) писмима која стижу за суд, старешина суда или водилац књиге поступиће на први начин наведен у § 199 став 7 Сп.

(²) Ако је вредносно писмо снабдевено са ознаком „за новчану књигу”, „у кривичном послу” или „није за чување као остава” или са адресом „у руке старешине суда”, писмо и изручницу примиће суд.

(³) Односно пакета са ознаком вредности поступиће се по § 199 став 10 Сп. Кад се такав пакет не полаже на новчану књигу (§ 4 став 1 сл. г) уписаће се на њему вредност

са ознаком чија је садржина и доставиће се са писменим налогом за пријем (за чување) оставе (§ 23) пореској управи ради чувања. Кад се ради о другим стварима, а није случај да се положи на новчану књигу, оне се неће проценити, већ ће се, комисијски паковане са писменим налогом за пријем (за чување) оставе, доставити пореској управи. У оба случаја остава ће се одмах завести у депозитни дневник.

(⁴) На доставне исправе (код вредносних писмена: изручнице; код пакета: спроводни листови) ставиће потврду пријема водилац новчане књиге или старешина суда; последњи ако је пошиљка упућена њему лично.

(⁵) Прописи § 8 став 3 и 4 сходно се примењују и овде.

Подизање пошиљки на пошти

§ 12. — (¹) За подизање доставних исправе (§ 11 став 4) употребљаваће судови поштанске испоручне књиге (§ 198 Сп.). Пошиљке подизаће службеник одређен за подизање поште. Ако је вредност пошиљке преко 5000 динара поступиће се по пропису § 10 став 2.

(²) Службеник одређен за подизање поште прегледаће вредносну пошиљку (вредносно писмо, пакет са ознаком вредности) у присуству поштанског чиновника у циљу да се увери, да су паковање (омот) и печат (вињета или слично) неповређени. Ако утврди који недостатак одбиће се пријем доставне исправе и тражиће се, да се поведе званични по-

штански поступак (комисијско отварање). О томе ће се известити старешина суда и старешина поште.

(³) Пакет са ознаком вредности отвориће комисија, како је прописано у ставу 3 § 11, пошто прегледа паковање (омот) и печат (вињету или сл.). Комисија ће прегледати садржину и о запаженом недостатку саставиће записник и доставити га старешини суда. Ако је пошиљка упућена лично старешини суда, комисија ће је отворити у присуству старешине суда (његовог заменика). Ако се пошиљка неће чувати код суда, старешина суда наредиће предају (§ 23) пореској управи (§§ 11 став 3 и 40).

Достављање пошиљки од стране поште

§ 13. — Кад доставну исправу и вредносноу пошиљку донесе поштански достављач, водилац новчане књиге поступиће на начин прописан у § 12 став 2. Прописи § 12 став 3 примењиваће се и на пакете са ознаком вредности примљене од поштанског достављача на пошти.

Лично полагање

а) Код Државне хипотекарне банке

§ 14. — (¹) Државна хипотекарна банка мора примити готов новац, који јој странка лично предаје као судску оставу, уколико је примила односно истовремено прими од де-

позитног суда писмени налог за пријем (за чување) оставе (§ 23).

(²) Налог поменут у ставу 1 не сме се предавати странци да га сама уручи Државној хипотекарној банци.

§ 15. — За свако лично полагање, па и оно од стране судског изасланика, депозитни суд ће издати Државној хипотекарној банци писмени налог (§ 23) на основу:

а) молбе странке за полагање упућене депозитном суду;

б) судског писмена које се односи на полагање; н. пр. закључка којим се наређује полагање; записничке молбе о полагању; записника о дражном рочишту; извештаја извршног органа о предаји суду готовог новца, о коме је реч у § 214 Ип.

§ 16. — Молба, односно судско писмено, мора садржавати: породично, очево и рођено име, занимање и пребивалиште полагача, тачно означавање предмета који се полаже, и сврху ради које се полагање врши. Даље ће се навести, да ли оно што се полаже спада у нову или већ постојећу масу (оставу).

§ 17. — (¹) Чиновник Државне хипотекарне банке, који прима новац утврдиће у присуству полагача да положени износ одговара износу назначеном у судском налогу за пријем (за чување). Ако утврди који недо-

статак у налогу сачиниће о томе записник, који ће полагач потврдити својим потписом или, ако незна писати, отиском палца десне руке. Ако не може ставити отисак палца потписаће се уместо њега дотични чиновник у присутности једног поузданог сведока или другог чиновника банке. Да се морало тако поступити установиће се засебно у записнику и то ће потписати дотични чиновник банке који прима новац и сведок односно онај други чиновник банке.

(²) Чиновник Државне хипотекарне банке поменут у ставу 1 потврдиће на налогу депозитног суда, да је положени износ примљен, стављајући уз то: број под којим је остава књижена у партијалнику остава, који треба за сваку партију (странку) засебно водити, датум и потпис. Налог задржаће Државна хипотекарна банка, а суду ће особеним писмом потврдити пријем остава (§ 23 став 2).

б) Код новчане књиге

§ 18. — Водилац новчане књиге сме примити остава, које нису новац, једино од судских изасланика, од извршних органа или по упутству судије.

Поступање са предметима од вредности нађеним у писмима или пакетима, који стижу суду без ознаке вредности

§ 19. — Кад се приликом отварања у суду писма или пакета без ознаке вредности нађе готов новац или предмет од вредности,

треба то комисијски утврдити и, уколико није шта друго наређено у Судском пословнику (§ 106), нађени новац или предмет од вредности предати водиоцу новчане књиге, који ће га, ако предмет не спада у новчану књигу, доставити депозитном месту.

Процењивање

§ 20. — (¹) Драгоцености ће, по правилу, приликом полагања, ако њихова вредност није већ раније утврђена, судски заклети вештак (проценитељ), по могућству у присуству странке, описати по њиховој врсти, по облику и по битним оеблежјима и процени-ти. Странка може сама повести собом за-клетог проценитеља.

(²) Кад драгоцености стигну поштом (§ 10 став 2) треба отварању пошиљке да присуствује проценитељ, осим ако вредност назначена приликом предаје пошиљке, не пре-лази 5000 динара. Ако суд сматра да вред-ност прелази 5000 динара може наредити про-цењивање.

(³) Исход процењивања навешће проце-нитељ у записник (§ 11 став 3), који ће пот-писати. У извршним стварима треба код про-цењивања установити и вредност коvine — метала (§§ 224 став 4, 229 став 5, 230 став 4 и 232 став 3 Ип.).

(⁴) Кад нема проценитеља на распо-жењу чиновници, који приме оставу, изјасниће се о вредности у записнику (§ 11 став 3). Депозитни суд може процењивања накнадно наредити.

Посебни процеси о процењивању приликом полагања од стране судских изасланика (извршних органа)

§ 21. — (1) Кад предмете од вредности предаје по § 41 Вп. судски изасланик или по §§ 214, 258 Ип. извршни орган или се такви предмети узимају на чување по наређењу стечајног суда у смислу § 83 Стз. важи следеће:

1) Кад по оцени судског изасланика (извршног органа) вредност не прелази 5000 динара, а и депозитни суд се сматра да је вредност већа, судски изасланик (извршни орган) сам ће описати предмет, по врсти, облику и битним обележјима, проценити их и све то потврдити својим потписом.

2) Али ако судски изасланик (извршни орган) или депозитни суд сматра, да је вредност већа од 5000 динара, поступиће се на следећи начин:

а) у местима, где је могуће одмах звати проценитеља, судски изасланик (извршни орган) наредиће одмах приликом полагања да описивање и процењивање изврши судски заклетни проценитељ;

б) у другим местима судски изасланик (извршни орган) извршиће само описивање. Процењивање наредиће касније суд.

(2) Јавни бележници као повереници суда сматрају се у смислу ових прописа као судски изасланици.

Трошкови процењивања

§ 22. — Трошкове процењивања сноси полагач односно маса (извршна, оставинска,

стечајна итд.), у корист које се полаже. Суд је надлежан да их одмери и наплати. У извршном поступку треба узети у обзир њихово наплаћивање при раздеоби куповнине, ако тражилац извршења није платио пристојбу за процењивање.

Налог за пријем (за чување). Извештај о остави

§ 23. — (1) Суд мора за свако полагање издати налог за пријем (за чување) или другу потребну наредбу и о томе обавестити депозитно место и полагача доставом отправака одлуке. У налогу за пријем (за чување) треба навести, да ли остава спада у нову масу (оставу) или у коју од већ постојећих маса.

(2) Депозитно место мора одмах чим прими оставу известити суд о пријему у вези са налогом за пријем (за чување). Извештај треба да садржи податке књижења како у депозитном дневнику, тако и у депозитном партијалнику (§ 48 став 2). Код полага (остава) који су извршени непосредно код Државне хипотекарне банке поштанским чеком, поштанском упутницом или вредносним писмом, извештај ће се учинити доставом кратке званичне белешке са поменутиим подацима, којој ће се приложити саопштења на упутници односно уплатници, као и поднесци који су евентуално били приложени вредносном писму.

(3) Како у одлукама суда које се односе на оставу, тако и у извештају о остави,

треба назначити предмете оставе на следећи начин:

а) папири од вредности навешће се по врсти, по броју комада, по номиналној вредности појединих комада и по доспелости првог и последњег приложеног купона. Код папира, који се вуку са згодитком, треба поред тога навести још и број и серију, а код папира на име и име, на које гласе. Ако који вредносни папир нема талона или нема купона и талона или нема неких купона, треба то споменути.

б) Драгоцености и страни новац морају се навести по броју, врсти, материји, из које су рађени, облику и осталим обележјима и нарочитим особинама; поред тога треба навести вредност по процени (§§ 20 и 21).

в) Код исправа, које се могу уновчити, навешће се врста, издавалац и остале ознаке потребне за разликовање од сличних исправа.

§ 24. — (1) Водилац новчане књиге писмено ће обавестити надлежно судско одељење о свим оставама, које нису стигле на основу платног налога. У ту сврху саопштиће кратким извештајем породично и рођено име, зајимаче и адресу полагаача, предмет оставе и њену сврху, уколико му је она позната, и број новчане књиге.

(2) Остају на снази посебни прописи, који одређују извештај и у другим случајевима (§§ 224, 256 став 2 Сп.).

III Забележбе

§ 25. — (1) Кад је остава везана фидеикомисарном или којом другом по дејству једнаком наредбом (§ 120 Вп.), или се на њој води извршење или је у погледу ње издата привремена наредба, депозитни суд наредиће депозитном месту, да у депозитном партијалнику те оставе забележи везу фидеикомисарне супституције или забрану издавања. Депозитни суд може наредити и забележбу других правних односа и брисање забележба. Према томе предмети забележбе могу бити и вансудско отуђење оставе, њено оптерећивање, одобрење права плодоуживања, ограничење наложено наредбом последње воље итд.

(2) Депозитно место забележиће, и без нарочитог упутства, налоге за издавање, који се понављају, а депозитни суд и налоге за послове руковања оставама (§§ 43 до 47), који се понављају (§ 4 став 3).

(3) У другим случајевима мора суд одређено и у што краћем облику прописати текст забележбе. Кад се правни однос, који се има забележити, не односи на читаву масу, треба у закључку тачно означити део, за који има да важи забележба.

(4) Депозитно место мора известити суд о извршењу сваке забележбе.

§ 26. — (1) Маса оптерећене са забележбама смеју се издавати или променити једино, кад налог садржи додаток, да се има

извршити без обзира на забележбу. Ако налог нема таквог додатка, неће се извршити, већ ће се вратити суду и упозорити суд, да постоји забележба.

(²) Дејство забележбе протеже се у случају руковања оставама и на оставу која је прибављена на место првобитних вредности.

§ 27. — (¹) Забележбе, о којима је реч у овом одељку, немају никакав правни учинак; њима је једина сврха да упозоре на постојеће правне односе.

(²) За пленидбу оставе потребна је забрана упућена депозитном сууд (§§ 238, 254, 255 Ип.). Такву забрану треба изрећи и онда, када је депозитни суд у исто доба и суд који дозвољава извршење. Отправак дозволе извршења ставиће се у спис, који се односи на депозитну масу. Нема дејства дозвола извршења, која не забрањује издавање депозитном месту.

(³) Доставом забране издавања депозитном суду (кад извршење дозвољава сам депозитни суд, доношењем забране) остварена је пленидба и стечено је заложно право у корист извршне тражбине. Нема материјално-правног дејства достава пленидбеног закључка депозитном месту, коју би евентуално учинио сам тражилац извршења. Депозитни суд мора одмах наредити депозитном месту забележбу забране издавања.

IV Издавање

Издавање из новчане књиџе

§ 28. — (¹) Водилац новчане књиџе сме располагати са вредностима, које су положене на новчану књиџу, једино према писменом судијском налогу, ако се не ради о износу, на који се имају применити прописи Судског пословника о наплаћивању пристојби, новчаних казни и накнада (§ 4 сл. д). Кад постоји сумња о томе, коме се има издати износ, који спада међу оне, о којима је реч у § 4 сл. д), треба тражити писмени судијски налог.

(²) Водилац новчане књиџе сазнаје из обавести коме се има исплатити наплаћени износ (§§ 209, 222, 224 Сп.). Кад се о томе појави сумња назначиће се у наредби, којом је наређен отправак платног налога, ко је овлашћен примити износ (§ 215 став 1 бр. 3 Сп.).

(³) Кад је уплаћена новчана казна, пристојба сведока итд. пре но што је издат платни налог, потребно је судијско наређење само онда, кад се код водиоца новчане књиџе појави сумња како ће употребити тај износ (§ 224 став 3 Сп.).

(⁴) Налог издаће се водиоцу новчане књиџе у изворнику или у отпрамку потписаном од судије; о његовом извршењу мора водилац новчане књиџе писмено известити. За тај извештај довољна је по правилу кратка белешка на спису, нпр. „извршено 3-VIII-32, потпис.

(⁵) Издавање новца врши се, по правилу, у поштанском чековном промету; при то-

ме није потребна потврда пријема. Код личног издавања готовог новца, папира од вредности или других предмета оставе потврдиће прималац пријем својим потписом у новчаној књизи, а ако га водилац новчане књиге лично не познаје, његова ће се истоветност доказати на начин прописан у § 37. Евентуална депозитна такса наплатиће се одбитком од износа, који се исплаћује, а ако остава није у готовом новцу, депозитна такса наплатиће се од странке пре издавања оставе.

(⁶) Кад се појави сумња о поводу и намени достављеног износа, треба о томе известити странку или власт. Облик тог извештаја прописан је у § 224 став 3 Сп.

*Издавања од стране дејозитног места.
Налоџ за издавање*

§ 29. — (¹) Оставе, које се имају издати странкама, не смеју се предавати суду или судским службеницима, да их ови издају странкама.

(²) Депозитна места смеју издавати оставе једино на основу писменог налога депозитног суда. Један примерак налога за издавање доставиће се депозитном месту, а други овлашћенику за примање.

(³) На отправку одређеном за депозитно место, који ће судија (претседник већа) својеручно потписати, треба ставити засебни судски печат (§§ 69 став 3, 151 став 2 Сп.); он се не сме дати странци ради предаје депозитном месту.

(⁴) У налогу за издавање назначиће се тачно лице овлашћено за примање (§ 31), предмет, који се има издати (§ 32), и маса, у којој је тај предмет положен.

(⁵) Кад се по молби странке дозволи издавање, отправак налога за издавање може се издати у скраћеном облику (§§ 146, 149 став став 1 сл. а) и став 3 Сп.), ако тражење садржано у писмену или рубрикама садржи прикладно и јасно наређење за место где се остава чува и ако се тражење у целини усвоји. И на овим скраћеним отправцима ставиће се засебни судски печат (§ 151 Сп.).

(⁶) Депозитна места дужна су писмено известити суд о извршењу сваког налога за издавање и у извештају назначити податке о књижењу издавања, како у депозитном дневнику, тако и у депозитном партијалнику.

§ 30. — (¹) У налогу не сме се издавање учинити зависним од услова чије је извршење препуштено просуђивању депозитног места.

(²) Кад суд учини издавање зависним од правноснажности свог закључка, налог за издавање доставиће се депозитном месту тек пошто закључак постане правноснажним. То ће се потврдити на закључку. Кад се депозитном месту нареди, да изврши један део издавања одмах, а други део тек по правноснажности закључка, доставиће се закључак депозитном месту одмах са додатком, да ће се накнадно саопштити да је закључак постао правноснажним.

Назначење овлашћеника за примање

§ 31. — (1) У налогу за издавање мора се овлашћеник за примање тачно означити по породичном и рођеном имену, по занимању и по пребивалишту. Ако се остава има издати пуномоћнику, мора се тај изричито споменути у налогу. Није допуштено издавање другим лицима него онима, која су споменута у налогу. Ако издавање има бити лично (подизање — § 37) мора се, и онда кад је одређено издавање фирми или корпорацији, назначити физичко лице, које је овлашћено за примање.

(2) Кад се нареди издавање којему надлештву, има се лично издавање (§ 37) извршити старешини надлештва или органу надлештва, који је званичним исправама овлашћен примати вредност.

(3) Кад се остава има издати извршном органу ради спровођења које извршне радње, депозитни суд наредиће издавање „извршном органу . . . суда . . .”, а не треба тај орган поближе назначити. Издавање ће се у том случају извршити лицу, које испуњава услове из § 38. Потврда пријема, коју ће издати извршни орган, не подлежи такси. Депозитну таксу наплатиће извршни суд од тражиоца извршења, о чему ће водити надзор депозитни суд.

(4) Извршни суд, кад није уједно депозитни суд, замолиће депозитни суд да изда налог за издавање. И извршни орган, који хоће подигнути оставу, мора у смислу § 37 да докаже одлуку о издавању, да преда по-

тврду о пријему и да, ако је то потребно, докаже своју истоветност.

Назначење предмета издавања

§ 32. — (1) Предмети издавања назначиће се у налогу за издавање на начин наведен у § 23 став 3. Износ готовог новца, који се има издати, написаће се у изворнику и у отправцима закључка бројевима и словима (код пара довољна је назнака бројевима).

(2) Државној хипотекарној банци може се издати не само налог, да се вредности одмах издају, већ и налог дат једном за увек, да се у одређеним размацима времена издају камате и износи главнице.

(3) Са закључцима, који овлашћују странку на подизања, која се понављају, мора се поступити као са налозима за издавање; они морају одговарати прописима §§ 29 до 31.

(4) Пореским управама не смеју се давати једном за увек налози било које природе.

Начин издавања

§ 33. — (1) Издавање се врши на следећи начин:

- 1) у погледу готовог новца:
 - а) у поштанском чековном промету;
 - б) уплатом у готовом новцу чековном уплатницом овлашћеника или поштанском упутницом у корист овлашћеника;
 - в) изузетно, нарочито у ванредно хитним случајевима, личним издавањима (подизањима);

2) у погледу папира од вредности и драгоцености;

а) вредносним писмом, пакетом са знаком вредности;

б) личним издавањем (подизањем).

(2) Лично издавање готовог новца може се извршити једино на изричан налог суда; код папира од вредности допуштено је и онда, када се странка затекне у пореској управи и испуни услове из §-а 37 пре него што су папири од вредности отпремљени.

(3) Кад треба издати драгоцености у вредности преко 2000 динара (§ 36), може се, изузетно у оправданим случајевима, лично издавање (§ 36 став 2) вршити преко друге пореске управе, а не оне, која чува оставе за депозитни суд. У том случају упутиће депозитни суд налог ради издавања пореској управи која чува оставу, да је пошаље аманентно пореској управи у чијем подручју се налази прималац оставе. Депозитну таксу одмериће и наплатиће пореска управа, која врши издавање, на основу података о чувању које ће јој доставити пореска управа, која је чувала оставу и књижити као приход у корист буџетске партије прихода.

Издавање готовој новца

§ 34. — (1) Наш новац послаће Државна хипотекарна банка, ако у закључку није изузетно што друго наређено, странци овлашћеној за примање одмах по пријему налога за издавање, а код издавања, која се понав-

љају, кад наступи доспелост и то поштанском упутницом, евентуално уплатницом достављеном од странке. Није потребно да странка унапред пошаље потврду пријема (признаницу).

(2) Трошкови пошљаја и депозитна такса одбиће се од износа, који се има издати, а исто тако и трошак за таксене марке за потврду пријема, који ће се подаци означити на упутници односно уплатници ради обавештења странке.

(3) Адреса на поштанској упутници, на чековној упутници, или на уплатници достављеној од странке, мора да се слаже са подацима о овлашћенику за примање садржаним у налогу за издавање. На купону поштанске упутнице (употребљеној чековној уплатници) имају се навести потребни подаци о предмету и о сврси пошिल्ке.

(4) Када суд нареди изузетно лично издавање поступиће се по § 37.

Издавање папира од вредности и страном новца

§ 35. — (1) Кад треба издати папире од вредности, уложне књижице, исправе које се могу уновчити или уместо којих се може добити новчана вредност, или страни новац, пореска управа ће, ако суд не нареди што друго, извршити одмах (кад прими судски налог) пошљај вредносним писмом или пакетом са знаком вредности и при томе наплатиће се повуком (поузећем): 1) поштанска такса, 2) депозитна такса, 3) износ за таксене марке на потврди пријема (признаницу) издатог пред-

мета. Поштанску таксу пореска управа исплатиће привремено из своје касе о чему ће сачинити реферат, који ће јој служити као готов новац до исплате повуке. Кад пореска управа прими износ повуке унеће на попуну касе плаћену поштарину по реферату, а остаток новца (депозитну таксу и таксу на признаницу) унеће другим рефератом у касу као државни приход.

(²) Ако странка не прими пакет са оставом и врати га пореској управи, пореска управа ће реферат о плаћеној поштарини ставити на терет судског депозита, а реферат суду послати са извештајем, да би суд извршио расходовање на терет рачуна о материјалним трошковима осим трошкова кривичног поступка и исту суму од странке наплатити.

(³) Кад се овлашћеник за примање налази у седишту пореске управе, ова неће, ако суд не нареди што друго, извршити пошиљај за осам дана по пријему судског налога у сврху да странци даде времена за лично дизање. На то ће се странка упозорити у налогу за издавање.

(⁴) Кад је суд наредио лично подизање или странка дође лично пре него је извршен пошиљај поступиће се по § 37.

(⁵) Странка, која не пребива у седишту пореске управе, а жели лично подигнути вредност, предложиће, да суд нареди лично издавање.

Издавање драгоцености

§ 36. — (¹) Кад треба издати драгоцености, поступиће се по § 35, ако вредност по-

јединог комада не прелази 2000 динара. Сматраће се једним комадом скуп ствари који према обичају и промету бива сматран једним комадом као на пр. минђуше, прибор за јело итд.

(²) Кад вредност једног комада прелази износ од 2000 динара, издавање може се вршити само на начин поменут у § 37 (лично издавање). Кад је због једног комада, потребно лично подизање треба и у погледу осталих комада који се имају издати, као и у погледу папира од вредности, који се такође имају издати чекати лично подизање.

(³) Драгоцености веће вредности не смеју се шиљати, да би се избегли спорови због истоветности комада. Изузетно суд може наредити, да пореска управа пошаље такву оставу другом суду, у месту где се странка налази, ради предаје странци. Дотични суд наплатиће од странке плаћену поштанску таксу и послати пореској управи на попуну касе.

Лично издавање (подизање)

§ 37. — (¹) У сврху личног подизања (§§ 33 став 3, 34 став 4, 35 став 5, 36 став 2) овлашћеник за примање треба да дође код депозитног места, да покаже отправак налога за издавање и поднесе прописно таксирану потврду пријема. У потврди пријема означиће прималац суму готовог новца односно предмете које је примио. Потврда се може ставити и на налогу, на коме се има прилепити и прописно поништити такса. Неписмена стран-

ка ставиће на потврди пријема обојени лични отисак палца. При томе ће присуствовати у пореској управи два чиновника, а у Државној хипотекарној банци чиновник, који јој издаје предмете односно готов новац. Потврду пријема потписаће два сведока, од којих ће један написати породично, очево и рођено име примаоца. Ако не може писати сходно ће се применити прописи § 17 става 1 задња реченица.

(²) Издавање сме се вршити тек пошто је наплаћена депозитна такса (изузетак: § 51 став 2) и пошто је установљена истоветност странке, ако чиновници депозитног места странку не познају. Истоветност ће се установити овако:

1) код вредности до 10.000 динара званичним легитимационим папиром, који је снабдевен фотографијом овлашћеника за примање и чије време ваљаности још није истекло (путна исправа, службена легитимација, жељезничка легитимација о овлашћеној војњи итд.);

2) код вредности у свакој висини усменом потврдом истоветности од стране двају поузданих сведока или потврдом од стране једног поузданог сведока и легитимационим папиром поменутих у бр. 1; сведоци морају бити лично познати чиновницима, који издају оставу или треба да докажу своју истоветност званичним легитимационим папиром снабденим фотографијом и потписом на начин поменути у бр. 1.

(³) Кад се истоветност докаже сведоцима, ови ће се потписати на потврди пријема и уз

то изрично потврдити, да познају странку, којој се остава има издати.

(⁴) И званични орган или извршни орган, који има подићи оставу (§ 31 став 2 и 3) дужан је показати решење о издавању, предати потврду пријема (слободну од таксе) и, ако није познат чиновницима депозитног места, доказати своју истоветност на напред поменути начин.

(⁵) Депозитно место ставиће на потврду пријема белешку о начину, на који је лице, које је примило оставу, доказало своју истоветност. Кад су учествовали сведоци, они морају, при потписивању написати читко своје породично, очево и рођено име и место својег пребивалишта.

(⁶) Ако се закључак о издавању врати странци, забележиће се на њему, да је извршено издавање.

(⁷) Ако је странка изгубила отправак налога за издавање, треба да затражи од суда издање дупликата.

§ 38. — (¹) Ако је при издавању поступљено по предњим прописима, за штету насталу из тог званичног дела не одговарају ни чиновници депозитног места ни држава.

(²) Ако се појави сумња о истоветности странке, и поред потврде истоветности од стране двају сведока и поред подношења легитимационих папира депозитно место може захтевати, да се истоветност докаже на други начин.

Извештаји депозитног места

§ 39. — (1) Депозитно место мора известити суд о извршењу издавања и у извештају назначити податке књижења издатака.

(2) Ако је депозитном суду за подношење одлуке потребно да зна стање које масе, а не може то утврдити на основу списка, тражиће од пореске управе потребне податке, а од Државне хипотекарне банке и извештај о целокупном стању оставе.

(3) За изводе из депозитног дневника и из депозитног партијалника (§ 48 став 2), које тражи странка, важе прописи § 171 Сп.

Сметње издавању

§ 40. — (1) Чим се покаже, да које наређење по свом садржају и облику не одговара прописима ове Уредбе или садржи наредбу, која није у складу са стањем масе, или да коју оставу терети забележба, која није узета у обзир у налогу за издавање (§ 25), депозитно место одложиће извршење и известитиће о том одмах суд кратким путем.

(2) Налози издати од другог а не депозитног суда, неће се извршити већ ће се то саопштити депозитном суду.

(3) Ако се налог за лично издавање не може извршити за три месеца после пријема, известитиће се депозитни суд. По истеку године дана смеју се налози за издавање извршити тек кад их суд потврди.

Пошиљај остава поштом

§ 41. — (1) Кад се остава шаље поштом, треба је паковати и запечатити у присуству чиновника, који рукује касом односно чува оставе. При томе морају се уважити и прописи § 205 став 4 Сп.

(2) Кад суд одреди пошиљај другоме суду, код којег треба пошиљку завести у новчану књигу, у рачун о материјалним трошковима осим трошкова кривичног поступка или у рачун о трошковима кривичног поступка, треба у налогу за издавање изрично истаћи, да се пошиљка има снабдети са ознаком „За новчану књигу”, „По кривичном предмету” или „Није одређено за чување као остава”.

(3) Кад једно депозитно место шаље оставу другом за даље чување, послаће се овом другом депозитном месту извод из постојећих уписа у депозитном дневнику и партијалнику са свима забележбама, које се односе на ту оставу (§ 25). Извод садржаће и податке, који ће бити потребни, да се у своје време одмери депозитна такса.

Одређивање вредности

§ 42. — Уколико по §§ 36 и 37 начин издавања, доказ истовестности и наплата депозитне таксе зависи од висине вредности, као вредност оставе сматраће се:

1) Код папира од вредности, који се копирају на берзи, берзанска вредност на дан налога за издавање, ако је већа од номиналне, иначе номинална вредност;

2) код папира од вредности који немају код нас познату берзанску вредност, номинална вредност;

3) код полица осигурања живота вредност откупнине;

4) код потврда залагаоница о пријему залога покретне ствари вредност процене, која је у потврди назначена, по одбитку износа дате позајмице;

5) код уложних књижица стање, које се види од уложне књижице на дан налога за издавање;

6) код драгоцености и код новца ван течаја вредност установљена приликом полагања оставе (§ 20).

V Руковање оставама

Послови руковања

§ 43. — ⁽¹⁾ Депозитни суд дужан је вршити у погледу оставе следеће послове:

1) улагање новца, наплаћивање камата, наплаћивање новца и с тим скопчане отказе, винкулирање и девинкулирање уложних књижица и папира од вредности;

2) куповање и продавање, исплаћивање и замењивање папира од вредности, девиза и валута;

3) наплаћивање купона, камата и дивиденда;

4) обнављање купонских табака (талона);

5) уплаћивање за папире од вредности, који нису још посве уплаћени;

6) вршење права опције скопчано са односним папиром од вредности;

7) подношење (предочење) папира од вредности ради таксирања.

⁽²⁾ Наплаћивање купона, набаву нових купонских табака и наплаћивање камата вршиће депозитни суд, по службеној дужности, и онда кад странка пропусти, да га за то замоли.

⁽³⁾ Са папира од вредности, који се чувају код пореске управе, депозитни суд сече купоне и исте наплаћује, изузима амортизоване обвезнице и обвезнице које су извукле згодитак и наплаћује их.

Књижење

§ 44. — ⁽¹⁾ Послове руковања оставама заводиће депозитни суд у књиге прописане у § 48.

⁽²⁾ Предмет који је издат ради извршења посла руковања књижиће се у депозитном дневнику као издатак, а у знак да се место њега очекује вредност, која ће га заменити, тај ће се предмет у ступцу издавања, у којем је заведен његов издатак, заокружити црвеном оловком. Кад стигне вредност, која га је заменила, прецртаће се тај круг и ставиће се редни број под којим је она стављена у примање. Ове промене треба завести и у партијалнику.

⁽³⁾ Послове руковања, који се понављају, забележиће депозитни суд по пропису § 25.

⁽⁴⁾ Судски налози, који се односе на послове руковања, а не могу се извршити истог дана, чуваће се засебно све дотле, док се тај посао не изврши.

Вршење поклова руковања

§ 45. — (1) Кад ради извршења којег посла руковања треба од пореске управе узети одређени предмет оставе, депозитни суд издаће пореској управи налог за издавање с тим, да тај предмет достави суду или да га уз потврду пријема изда судском чиновнику, којега ће суд у налогу означити по породичном, очевом и рођеном имену и који ће пореској управи донети налог за издавање.

(2) За веће вредности (преко 5000 динара) које издаје пореска управа том чиновнику дужан је чиновник са собом повести као пратњу судског служитеља, а тако исто и за мање вредности, кад сматра то целисходним због прилика сигурности места или времена, због удаљености или због других околности.

(3) Кад намештеници новчаног завода (мењачнице) код којег се има провести посао руковања, не могу тај посао извршити у просторијама суда, старешина суда изабраће за пренос односног предмета у новчани завод и за доношење у суд вредности, која ће га заменити, чиновника суда и назначиће га новчаном заводу по породичном, очевом и рођеном имену. Веће вредности (преко 5000 динара) носиће чиновник у пратњи служитеља, а такав начин преноса може старешина суда наредити и за мање вредности кад сматра то упутним због прилика сигурности места или времена, због удаљености или због других околности.

(4) Старешина суда одговоран је за избор и за надзор употребљених службеника.

§ 46. — (1) Ако је пореска управа издала предмет судском чиновнику, овај ће извршити односни посао руковања најхитније, положиће вредност, која замењује предмет, истога дана којега је примио предмет од пореске управе, водиоцу новчане књиге суда уз потврду пријема и истовремено известиће суд о извршењу посла руковања прилажући извештају рачуне и друге доказе, који се односе на употребу њему предатог предмета. На том извештају ставиће водилац новчане књиге податке књижења у новчаној књизи. Рачуне и доказе испитаће суд.

(2) Кад се посао руковања не може потпуно извршити у току једног дана то јест не може се потпуно извршити онога дана, којега је судски чиновник примио предмет од пореске управе, чиновник ће водиоцу новчане књиге ради чувања у каси предати предмет односно потврду примљену од новчаног завода о предатом му предмету.

(3) Ако је пореска управа доставила предмет суду, предмет ће се положити водиоцу новчане књиге, док суд не изда налог да се изврши посао руковања.

(4) Кад депозитни суд има да пошаље другом суду предмет због извршења посла руковања, ставиће се послат предмет у депозитном дневнику у издавање и издавање ће се доказати поштанском пријемницом. О стицању вредности, која ће заменити послати предмет, водиће евиденцију водилац новчане књиге.

(5) Старешина суда дужан је под влашћом одговорношћу надзирати да послови руковања буду тачно и на време извршени.

(⁶) Кад је извршен посао руковања, суд ће одмах издати депозитном месту, које долази у обзир, писмени налог за пријем, (за чување) вредности, која замењује предмет узет од пореске управе.

Судски налози за извршење послова руковања

§ 47. — (¹) У судским налозима за извршење послова руковања, за које такођер важе прописи за налоге за издавање (§ 29), суд мора одређено назначити послове руковања који се имају извршити, и евентуалне нарочите послове за њихово извршење и тачно назначити односне предмете од вредности.

(²) Кад се износ противредности не може у судском налогу означити бројевима довољно је по извршеном руковању приложити рачун дотичног новчаног завода код којег је руковање обављено.

VI Прописи да се обезбеди правилно поступање с оставама

Депозитни дневник и депозитни партијалник

§ 48. — (¹) Судови ће водити за све оставе депозитни дневник по образцу бр. 1 и депозитни партијалник по образцу бр. 2. У депозитном дневнику, који се има водити за свако депозитно место, заводиће се све оставе

ма где су положене, редом како долазе. За сваку масу (све што је положено за истог корисника или за исту сврху) отвориће се партија у депозитном партијалнику. Из депозитног дневника примљени и издати износи разводе се на одговарајуће партије депозитног партијалника.

(²) Депозитни дневник и депозитни партијалник водиће водилац новчане књиге, којему треба дати ради књижења на увиђај изворнике (§ 63 Сп.) свих налога за пријем (за чување) и за издавање и налога за извршење послова руковања, као и извештаје депозитних места (§§ 23 став 2 и 29 став 6), а у погледу остава положених на новчану књигу он може, ради књижења у депозитни дневник и партијалник, узети податке такођер из новчане књиге.

(³) Водилац новчане књиге забележиће на изворнику налога редни број новчане књиге односно редни број депозитног дневника и лист и редни број партијалника, под којим је заведен пријем односно издатак оставе, на коју се односи налог.

(⁴) Депозитни дневници закључују се на крају календарске године и салдо за наредну годину преноси се у примање на следећи лист истог дневника. Кад се један дневник испуни отвара се нова књига. За разликовање сваке књиге депозитног дневника једног депозитног места означава се споља на корицама испод назива депозитног места, за који књига служи, још: „Прва књига”, „Друга књига” итд.

(⁵) За сваку масу треба у депозитном партијалнику отворити засебну партију и то на

начин, да се за сваку партију остави толико простора, колико ће вероватно требати за сва књижења исте масе, јер се партија има водити непрекидно све док буде трајала односна маса. Као наслов партије написаће се породично, очево и рођено име корисника односно сврха оставе.

(⁶) Депозитни дневници и депозитни партијалник треба да буду укоричени, прошивени јемствеником и оверени и потврђени од надлежне финансијске власти.

(⁷) Сваки пријем и сваки издатак мора се одмах, чим је пријем или издатак заведен у новчану књигу односно чим је издат налог за пријем (за чување) или за издавање, књижити редом, којим настане, у депозитном дневнику и разводити га у одговарајућу партију партијалника. Кад стигне извештај од депозитног места о пријему (за чување) или о издавању онда ће се подаци извештаја књижити у ступцу 2 односно у ступцу 28 депозитног дневника; истовремено попуниће се према потреби ступци 9 до 25 односно 35 до 51 депозитног дневника. Том приликом треба у ступцу 3 односно у ступцу 29 депозитног дневника означити лист и број депозитног партијалника, а у ступцу 3 односно 25 депозитног партијалника редни број дневника под којим је пријем или издатак заведен. Приликом књижења налога за издавање треба истовремено попити и ступце 26 и 50 депозитног дневника.

(⁸) У ступцима 1 и 27 депозитног дневника и 1 и 15 депозитног партијалника уписаће се редни бројеви почињући сваке године са бројем 1.

(⁹) Ступци 5, 6, 31 и 32 депозитног дневника и ступци 5, 6, 27 и 28 депозитног партијалника, попуниће се такођер код суду стигне извештај депозитног места (§§ 23 став 2, 29 став 6). У тим ступцима треба осим података о књижењу депозитног места, кратко а јасно означити назив односног депозитног места.

(¹⁰) Из уписа у ступцима 8 и 34 депозитног дневника и 8 и 30 депозитног партијалника треба да је видљив наслов одговарајуће партије партијалника (став 5).

(¹¹) У ступцима 15, 17, 41 и 43 депозитног дневника треба навести само укупну новчану вредност појединих врста папира, док ће се врста папира и колико их је од поједине врсте, као и подаци талона и купона уписати у ступцу 7 (предмет оставе).

(¹²) У ступцима 24 и 50 депозитног дневника уписаће се само новчана вредност, док ће се поједине врсте драгоцености, новца ван оптицаја итд. и укупни број комада поједине врсте уписати у ступцу 7 (предмет оставе).

(¹³) Грешке учињене приликом књижења исправиће се на тај начин, што ће се првобитни упис прецртати водоравном цртом, али тако, да остане читак, затим ће се написати изнад тога права сума или тачан текст. Радрање је строго забрањено. О свакој учињеној грешци треба известити старешину суда.

(¹⁴) Кад суд изврши полагање или подизање непосредно код депозитног места, употребиће за то искључиво „Аманентник за предају” (§ 200 став 4 Сп.) односно „Аманентник за пријем” (§ 199 став 11 Сп.).

(15) У погледу књижења и руковања са судским оставама важе за пореске управе односни прописи Правилника за рад отсека рачуноводстава финансијских дирекција и за рачуноводно-благајничко пословање пореских управа од 23 децембра 1930 год. (Служб. нов. бр. 301—CVI). Државна хипотекарна банка води партијалник.

(16) На крају свакога месеца старешина суда, пошто установи да се уписи у судским депозитним дневницима и у судском депозитном партијалнику међусобно слажу, утврдиће на основу тих уписа нарочитим рефератом, састављеним по приложеном образцу (образак бр. 3), за свако депозитно место, за које води особене партије у партијалнику, које ствари односно колико укупног новца треба на крају месеца да има код депозитног места. Тај ће реферат старешина суда послати депозитном месту, које ће га сравнити са стањем које код њега показује односна партија партијалника (код пореске управе односно Државне хипотекарне банке). Та стања морају се потпуно слагати. Ако буде разлике, грешка се мора пронаћи и исправка учинити. Кад депозитно место потврди тачност у реферату, вратиће га старешини суда (§ 370 Сп.).

(17) Ако се на напред наведени начин упоређивање не врши редовно на крају сваког месеца, па се због тога појави случај материјалне штете, ту штету ће одговорни орган надокнадити, а осим тога одговараће дисциплински и евентуално кривично (чл. 58 став 3 напред поменутог Правилника).

(18) Судија, у чије одељење долази остава, дужан је надзирати, да се она заведе у депозитни дневник и да се отвори одговарајућа партија у депозитном партијалнику. Тај је судија дужан, и даље да води надзор над књижењем сваког пријема и сваког издавања као и над руковањем том оставом.

Прељед руковања са оставама

§ 49. — (1) Старешина суда, односно његов заменик, дужан је најмање два пута на годину изненада прегледати у суду руковање са оставама и међусобно упоредити депозитни дневник и депозитни партијалник.

(2) Старешина испитаће, помоћу односних судских списа све оставе књижене у депозитном дневнику и утврдиће право стање појединих маса, њихово завођење у партијалник и њихово прописно чување; прегледаће затим белешке о пословима руковања и установиће, да ли се извршавају налози за послове руковања, који се понављају, и за издавања, која се понављају.

(3) Старешина суда, према потреби наређиће исправке и допуне књижења и, пошто установи тачност и међусобну сагласност депозитног дневника и партијалника, потписаће их стављајући датум прегледа.

(4) У случају утврђене неправилности старешина суда предузеће одмах што је према дотичном случају потребно и известиће одмах Председништво зборног суда које је претпостављено односном суду.

VII Посебни прописи за случај да је једна пореска управа депозитно место за више судова

§ 50. — (1) Кад једна пореска управа има водити послове судских остава за више судова, пореска управа водиће за сваки суд по једну партију у партијалнику (чл. 57 Правилника поменутог у § 48).

(2) Ако у подручју једног или више депозитних судова има више пореских управа Министар финансија одредиће која ће пореска управа бити депозитно место за те судове.

(3) Предмете од вредности (§ 4 став 1 сл. 6) и г) треба најпре завести у новчану књигу, па најкасније следећег радног дана, пошто се с њима буде поступило као са садржином пакета од вредности примљеног путем поште (§ 11 став 3), односно по § 6 став 2 послати пореској управи на чување (§ 41 став 1); дотле чување се у каси суда.

VIII Депозитна такса

§ 51. — (1) За депозитну таксу односно судске остава у ужем смислу (§ 1 став 3 и § 2) важи Тар. Бр. 170 Закона о таксама.

(2) Депозитна такса наплаћује се код издавања, ако суд у налогу за издавање по важећим прописима (5 напомена к Тар. Бр. 170), наводећи разлог, није изрично изрекао, да се такса не наплаћује. Ако такве изреке нема, странка, која сматра да је у праву, може употребити рекурс. Рекурсни суд решава коначно по прописима ванпарничног поступка. Поводом рекурса може суд првог степена преиначити или опозвати свој закључак (решење) (§

11 Вп.). Ако, и поред судске изреке да се такса не наплаћује, депозитно место одмери таксу, о рекурсу против тога решава финансијска власт према прописима Закона о таксама.

(3) Депозитну таксу одмериће депозитно место, а у погледу вредности, које се примају (чувају) на новчану књигу депозитни суд. Није потребно доставити закључак о одмеравању депозитне таксе. Против одмеравања допуштен је рекурс на суд надлежан према прописима ванпарничног поступка, кад је таксу одмерио депозитни суд, а кад је таксу одмерило депозитно место, финансијска власт према прописима Закона о таксама.

(4) Кад се је остава примила (чувала) на новчану књигу, па је затим прешла на чување код депозитног места, водилац новчане књиге саопштиће депозитном месту, да ли је депозитна такса наплаћена, а ако није, саопштиће време, за које је остава чувана на новчаној књизи.

ТБр. 170 Зак о таксама:

Депозитна такса од новца, ствари, хартија од вредности (ефеката) и писмених обавеза које приватни властима на чување предају, плаћа се годишње:

а) од готових новца и ствари на вредност од 100.— динара — — — 1.— дин.

б) за писмене исправе у којима је вредност означена као менице, облигације и т. д. од 100.— динара — — — 0,50 дин.

в) на хартије од вредности (ефекте) које се котирају на берзи, према берзанском курсу ако је берзанска вредност већа од номинале,

од 100.— динара — — — 0.50 дин. иначе према номинали од сваких 100.— динара — — — 0.50 дин. купони се не узимају у обзир.

1. Напомена. Кад се вредност ствари из тач. а овог тарифног броја не може, по самој природи ствари, тачно оценити, она се има утврдити путем вештака, а трошак око овога пада на депонента.

Као готов новац сматра се и уложна књижица.

2. Напомена. Ова се такса плаћа за прву годину унапред, а за остало време пре издавања депозита.

3. Напомена. Свака почета стотина рачуна се као цела стотина, а свака почетна година рачуна се у целу годину.

4. Напомена. За захтев преноса депозита из једне касе у другу касу или за исплату на другој каси, плаћа се посебно још и једно-годишња такса на дотични депозит.

5. Напомена. У случајевима где се новац, ствари или хартије од вредности уносе у судску касу или код другог државног надлештва на чување по службеној дужности или их по прописима појединих закона приватна и приванотправна лица морају властима полагати, као што је случај при образовању пупилних или стечајних маса, при вршењу забрана, при полагању кауција по Закону о државном рачуноводству и т. сл. ова се такса не наплаћује.

Но депозитна такса наплаћиваће се и у овим случајевима онда кад се лице које је депозит положило или лице коме је депозит досуђен позове да овај подигне, па то не учини у остављеном року.

6. Напомена. Депозитна такса плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште на молби или реферату.

7. Напомена. На горње депозите држава не плаћа никакву камату.

Таксени и пристобјински правилник. Чл. 146.:

1. Такса из ТБр. 170 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи се и то: код депозита које приватна лица од своје воље молбама предају властима на чување за прву годину на молби а за остало време приликом издавања депозита на потврди о пријему депозита.

2. Код депозита који се предају властима на чување по званичној дужности или их по прописима појединих закона приватна лица морају властима полагати (образовање пупилних и стечајних маса, при вршењу забрана, полагања кауција приликом лицитација и т. сл.) такса из ТБр. 170 таксене тарифе неће се плаћати ни наплаћивати.

3. Али у случајевима кад лице коме је досуђен депозит на кога по тач. 3 овога члана није такса плаћена, у остављеном року по позиву депозит не подигне, платиће таксу на вредност депозита који је требало подигнути рачунајући ову таксу од дана протеклог рока.

4. Приликом обрачунавања таксе на депозит свака почетна стотина рачуна се као цела стотина а сваки део године рачуна се у целу годину.

5. На депозите именоване у ТБр. 170 таксене тарифе држава не плаћа никакву камату, но ово не искључује материјалну одговорност чиновника ако депозите по прописима других закона у предвиђеном року не предаду на приплод.

6. Када се захтева пренос депозита из једне касе у другу или се захтева исплата на другој каси, плаћаће се и то, за депозите који подлеже плаћању таксе из ТБр. 170 таксене тарифе, поред те таксе још и једногодишња такса по истом тарифном броју, а за депозите који не подлеже плаћању таксе по ТБр. 170 плаћаће се само једногодишња такса из тога тарифнога броја.

7. Процена вредности ствари из ТБр. 170 под а) кад се ова по самој природи ствари не може тачно оценити врши се путем вештака, по прописима који о томе постоје, а трошак око овога пада на депонента односно на одговорно лице или наследника.

8. На акције наплаћиваће се депозитна такса по ТБр. 170 под в) и то на оне које се котирају на берзи по берзанској вредности ако је она већа од номиналне иначе по номиналној вредности а код акција које се не котирају на берзи, по прометној вредности ако је она већа од номиналне вредности иначе по номиналној вредности.

9. Прометна вредност ових акција утврдиће се вештачком проценом у смислу тач. 7 овога члана.

IX Предмет: који служе за доказ

§ 52. — Са предметима, који служе за доказ у кривичном поступку, поступиће се по прописима Уредбе о пословном реду за редовне кривичне судове. Ти ће се прописи сходно примењивати и на предмете који су у гра-

ђанском поступку донесени у суд ради разгледања или ради тога да вештаци даду о њима своје мишљење (§§ 246, 247 Грпп.).

X. Прелазна и завршна наређења

§ 53. — (1) У року од шест месеци после ступања на снагу ове Уредбе судови ће за сваку масу, за коју има већ извршених остава пре ступања на снагу ове Уредбе, отворити посебну партију у особеном и неповезаном партијалнику (на засебним табацима) према образцу број 2. Препис истих доставиће пореским управама, где се чувају поједине оставе од којих се маса састоји, да оне односне партије сравне са партијама дотичног суда у свом партијалнику (§ 48). Поменути рок може Министар правде за поједини суд из важних разлога продужити, али највише до шест месеци. Пореске управе ово сравњивање имају извршити у року од два месеца од пријема ових преписа партија.

(2) У истом року депозитни судови ће за оне депозите за које се до доношења ове Уредбе нису водиле поједине партије, већ су се књижиле глобално, издати потребне налоге Државној хипотекарној банци, да се ти депозити издвоје из општег судског депозита и за њих установе посебне партије.

(3) Када се стање пореске управе у засебном партијалнику дотичног суда у свему доведе у сагласност са стањем партија депозитног суда код пореске управе, суд ће извршити пренос исте партије у редовни партијалник.

§ 54. — Установе и благajнице које су до сада чувале судске оставе а нису по прописима ове Уредбе депозитна места, предаће оставе, које су код њих на чувању, истим путем којим су им и предате на чување, надлежном депозитном месту. Рок за ово одређује се на шест месеци. Овај рок може Министар финансија по свом нахођењу продужити.

§ 55. — Док се не донесе јединствени Закон о неподигнутим (пропалим) судским оставама, за те оставе важиће прописи, који о томе данас постоје у појединим правним подручјима.

Законодавно објашњење од 28 фебруара, 1852 год., В Бр. 155.:

У случају кад ко припадајуће му новце од суда, или од полицијске власти, неби хтео примити, такви новци да се предаду надлежном суду у депозитну касу, и овде да се причувају за једну годину дана, па ако тичуће се лице, на достављено му о томе решење суда, неби у течењу овога року дошло, да исте своје новце, по одбитку прописне депозитне и папирне таксе прими, онда да се сва сума, као отуђена која господара нема, сматра, и по томе правителственој каси преда, откуда је нико више неће моћи тражити или добити... —

(Зборник VI, стр. 8.)

Према начелној одлуци опште седнице Касационог суда Бр. 1810 од 6 марта, 1883 год.: Допуна Уредбе о депозитима од 28 фебруара, 1852 год., ВБр. 155, може се применити само на лица, којима је достављено судско решење о томе, да имају код суда у депозиту

новаца, и за које се по томе може да изрекне и утврди: да неће да приме из депозита своје новце, што им припадају; и да се та допуна Уредбе не може да примени на лица, за која се не зна где станују, и којима се по томе, судско решење о томе, да имају у суду новаца, није могло доставити.

§ 56. — Уколико се ова Уредба позива на прописе Закона о извршењу и обезбеђењу и Закона о судском поступку у ванпарничним стварима, који још нису на снази, а све дотле док они не добију обавезну снагу, имају се под овим прописима подразумевати одговарајући прописи постојећих закона. Ако таквих прописа нема, има се, све док поменути закони не добију обавезну снагу, сматрати као да се ова Уредба на њих не позива и да наређења ове Уредбе, која се заснивају на таквим прописима, не важе.

§ 57. — (1) Ова Уредба ступа у живот када буде обнародована у Службеним новинама, а обавезну снагу добија три месеца после обнародовања.

(2) Пошто ова Уредба добије обавезну снагу, престају важити сви ранији прописи, који уређују предмете ове Уредбе, а који су њој противни.

Уредба у судским оставама (депозитима) обнародована је у Бр. 170. — XLVIII Службених новина од 29 јула, 1933 год.

Према томе задобија обавезну снагу од 30-ог октобра, 1933 год.

ДЕПОЗИТНИ

ПРИМАЊЕ

Редни број	Дат, месец, год и пословни бр налога за пријем — за чување. Дат, месец, год, и бр извештаја депозитног места о пријему оставе 1)	Лист и број судског депозитног партијалника	Ред. број. новчане књиге	Бр деп. дневника пор. управе	Лист и ред. бр. депозит партијалника депозитног места	Породично, очево и рођено име полагаача и предмет оставе
1	2	2	4	5	6	7

- 1) Податке о налогу треба писати у првом реду црним
2) Исправе треба означити једну испод друге.

ДНЕВНИК

На име чега је положено и у чему	Дивара у			Стране валуте		
	Новчаницама	звечећем		Д. п.	Д. п.	Д. п.
		злату	сребру			
	Д. п.	Д. п.	Д. п.	Д. п.	Д. п.	Д. п.
8	9	10	11	12	13	14

мастилом, а податке о извештају испод тога црвеним мастилом.

Редни број	Дан, месец и број налога за издавање — Дан, месец, година и број извештаја депозитног места о исплати (издавању)	Лист и бр. судског депозитног партијалника	Редни број новчане књиге	Бр. депозит. дневника пореске управе	Лист и број депозит. партијалника депозитног места
27	28	29	30	31	32

Породично, очево рођено име примаоца и предмет оставе	На име чека је издато	Д и н а р а у		
		Новчаница	Звечећем	
			злагу	сребру
Дин. п.	Дин. п.	Дин. п.	Дин. п.	
33	34	35	36	37

Стрене валуте			Папири од вредности у номинали				Уложне књижице	
			држ.	прив.	страних држ.			
			Д. п.	Д. п.	монета	износ	Број	Износ на који гласе
			Д. п.	Д. п.	монета	износ		
38	39	40	41	42	43	44	45	46

ИЗДАВАЊЕ

Гарантна писма		Друге исправе уопште	Драгоцености, новац ван оптицаја и други предмети		Број пријава судског депозитног дневника	П р и ж е д б а
			Комада	Процењена вредност		
Број	Износ на који гласе			Д. п.		
	Д. п.					
47	48	49	50	51	52	53

ДЕПОЗИТНИ (НАЗИВ)

ПРИМАЊЕ

Редни број	Дан, месец, година и бр. налога за пријем односно акта о пријему оставе	Лист и бр. судског депозитног дневника ¹⁾	Редни број новчане књиге
1	2	3	4

¹⁾ Поред ознаке листа ставити и римски број односног

ПАРТИЈАЛНИК (ПАРТИЈЕ)

Редни број депозитног дневника пореске управе	Редни број депозитног партијалника депозитног места	Име, очево име и презиме полагаача оставе	На име чега је положио оставу
5	6	7	8

депозитног дневника дотичног депозитног места

Исплаћено					
Дан, месец, год. и бр извештаја депозит. места о издавању (исп.)	Лист и број судског депозитног дневника	Редни број новчане књиге	Број депозитног дневника депозитног места	Лист и број депозит. партијалника депозитног места	Име очево, име и презиме пријатеља оставе
24	25	26	27	27	29

Образац бр. 2 (Депозитни партијалник — § 48 Со)

(Издато)							Примедба
На име чега је издато	Монета и друге вредноси						
30	31	32	33	34	35	36	37

МЕСЕЧНИ РЕФЕРАТ

Стање на крају месеца	Динара у			Стране валуте			Папери од вредности у номинали			
	повчицама	звечећем					држ	прив	стр. држ	
		злату	сребру							
							Динара	мон.	износ	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

О СТАЊУ ОСТАВЕ

Ул. књи- жиц.		Гарантна писма		Друге исправе уопште	Драгоцености, новци ван опти- цаја и други предмети у про- цењеној вред- ности			
број	динара	број	динара		когда	вредност		
				12	13	14	15	16

Јан. 61,
38463

Примање готовој новца на новчану књићу

§ 7. — (1) Водилац новчане књиће може примати готов новац само у следећим случајевима:

а) кад сврха оставе захтева, да се готов новац држи у залихи (резерви);

б) кад би одбијање пријема имало за последицу штету или нарочити губитак времена за странку или отежавање судског рада, нарочито кад се полагање на други начин не би више могло благовремено или довољно брзо извршити (нпр. обезбеђење дато непосредно пред продајом а ради одлагања извршења — § 42 Ип.). У свима другим случајевима мора се полагаач упутити да преда новац преко Поштанске штедионице односно њезиних уплатних места (пошта) и ставити му у ту сврху на располагање чековне уплатнице суда или Државне хипотекарне банке односно упутити га, да лично преда оставу Дравној хипотекарној банци. Истовремено упутити суд Државној хипотекарној банци налог за пријем (за чување) оставе (§ 23).

(2) У случајевима под § 4 сл. а) водилац новчане књиће може примити оставу у готовом новцу једино ако је у смислу § 4 уопште на то овлашћен.

(3) Примљени готов новац треба без одлагања, најдаље следећег радног дана, положити на чековни рачун суда односно код Државне хипотекарне банке, уколико не мора да остане у суду (н.пр. предујмови за пристојбе сведока, за трошкове притвора итд.) или се не даје одмах лицу, у чију је корист уплаћен (§ 223 став 5 Сп.).

*II Пссесбни прописи о полагању**Полаћање на чековни рачун*

§ 8. — (1) Код полагања на чековни рачун мора странка, кад не употреби уплатницу снабдевену од стране суда са потребним податцима за књижење, тачно написати на полеђини дела уплатнице одређеног за саопштење, сврху уплате, назначујући пословни број писмена, на који се односи уплата. Код оставе за државну хипотекарну банку, треба поред тога назначити још и суд којему је остава намењена (депозитни суд).

(2) Кад се полагање врши вирманом тј. преношењем износа са једног чековног рачуна на који други рачун, може се поступити на два начина:

1) Уплатом помоћу чека тј. полагаач попуниће чек и приложиће уз њега уплатницу чековног рачуна суда, односно Државне хипотекарне банке којој се новац шаље. На полеђини чека треба написати ову наредбу: „Нека се пренесе (или пренесите) на чековни рачун бр. помоћу приложене уплатнице”.

2) Издавањем чека и чековне уплатнице. На полеђини чека и чековне уплатнице треба писати ову наредбу: „Нека се одобри (или одобрите) чековном рачуну код Поштанске штедионице у” или се само напише на одређеном месту број рачуна и адреса суда односно Дравне хипотекарне банке, којој се новац шаље.